

การเตรียมความพร้อม ณ จุดเปลี่ยนของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ก่อนขึ้นชั้นปรีคลินิก ปีการศึกษา 2549 คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

สุดารัตน์ ชูสิงห์, อัญญาพร แก้วทงงค์, มยุรี วศินานุกร.

งานแพทยศาสตรศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.

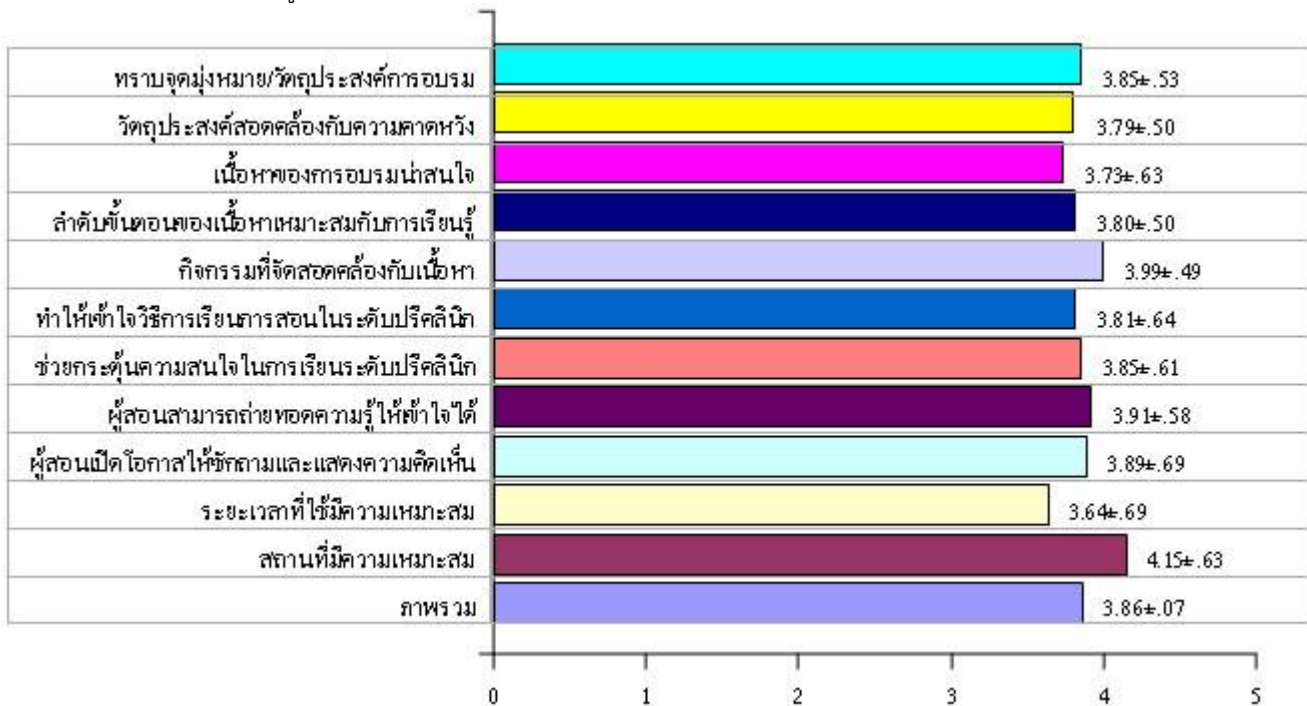
วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาผลการเตรียมความพร้อมนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ณ จุดเปลี่ยนก่อนขึ้นชั้นปรีคลินิก

แบบวิจัย : เชิงพรรณนาชนิดตัดขวาง

ประชากรการศึกษา : นักศึกษาแพทย์ ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 185 คน

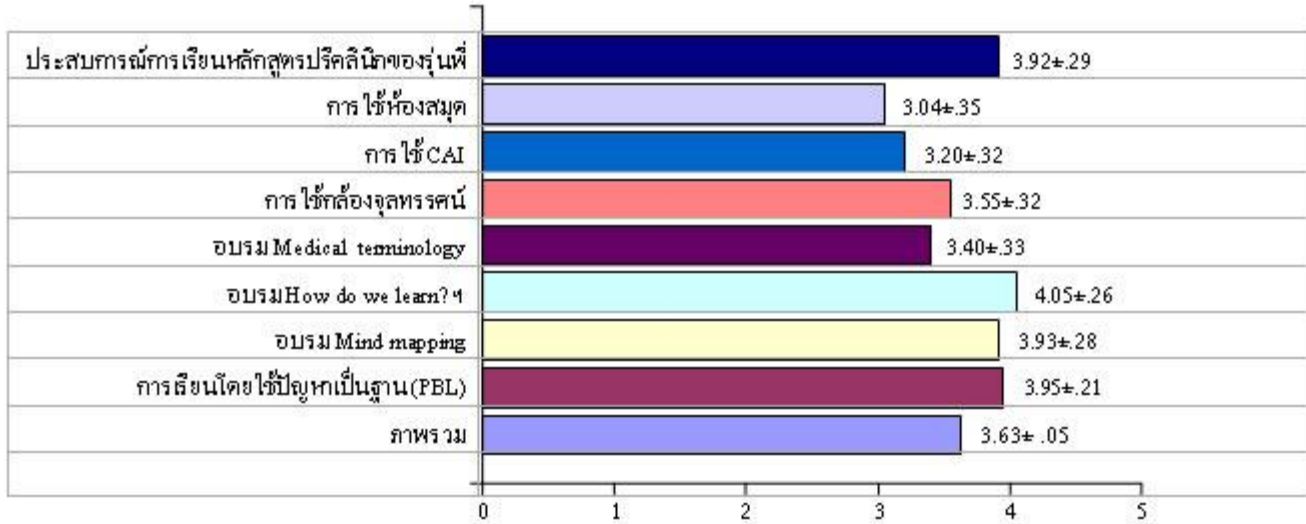
วิธีการศึกษา : สํารวจความคิดเห็นของนักศึกษาแพทย์ และการประเมินตนเองเกี่ยวกับทักษะที่ได้รับจากการเตรียมความพร้อมก่อนขึ้นชั้นปรีคลินิก และภายหลังการเรียนแบบ PBL ในชั้นเรียนจำนวน 2 ครั้ง ด้วยแบบสอบถามชนิดสำรวจรายการ แบบตัวเลือก 5 ระดับ และแบบปลายเปิด นำข้อมูลมาหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทักษะโดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test)

ผลการศึกษา : นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 74.59 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการอบรมเชิงปฏิบัติการการเตรียมความพร้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.86±0.07) รายละเอียดดังรูปที่

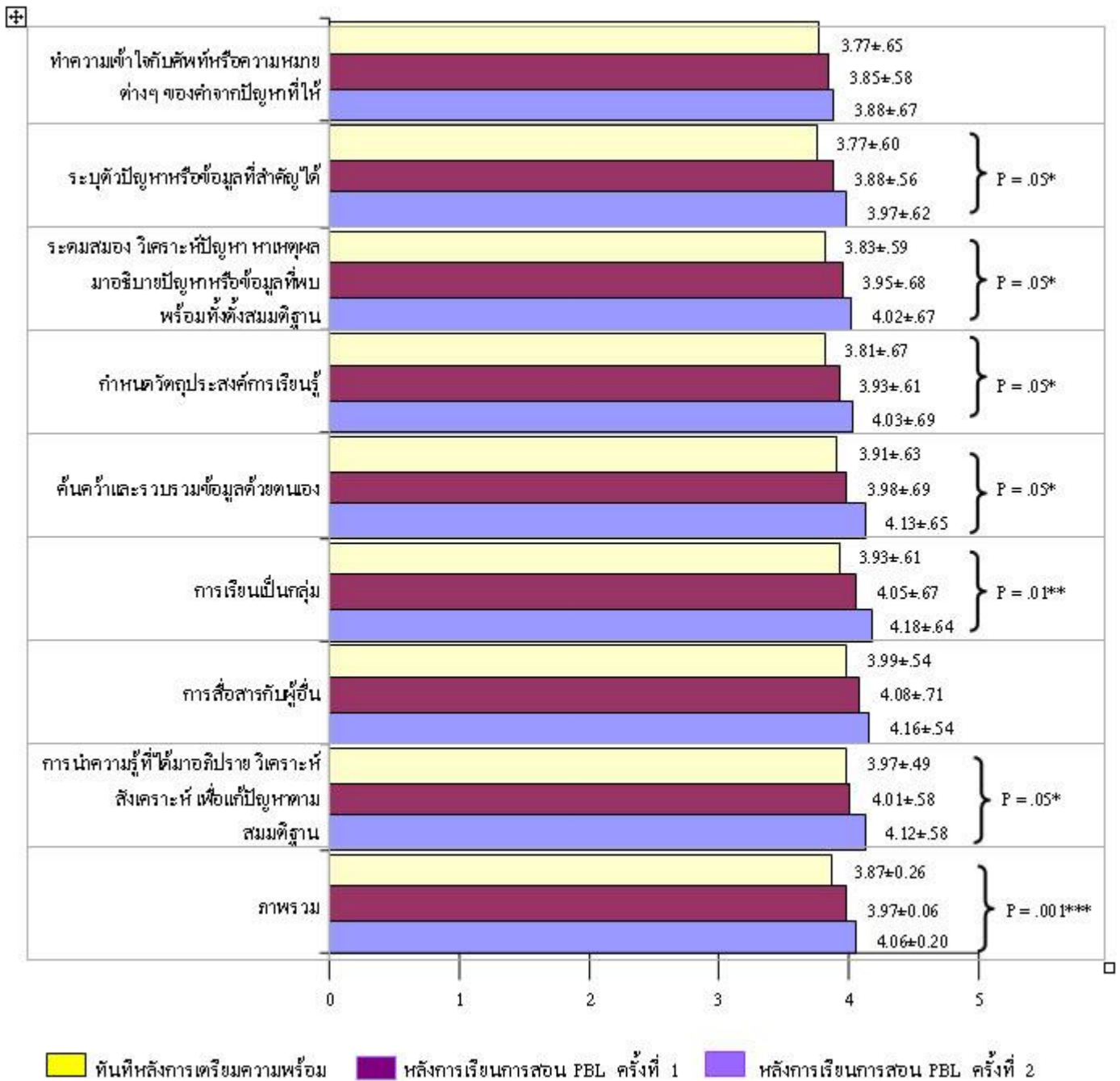

1

รูปที่ 1 ความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ก่อนขึ้นชั้นปรีคลินิกโดยภาพรวม ความคิดเห็นต่อกิจกรรมต่างๆ ที่จัดให้ในการเตรียมความพร้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.63±0.05) โดยมีความคิดเห็นสูงสุดใน 3 กิจกรรมแรกคือ กิจกรรมการบรรยายและฝึกปฏิบัติ How do we learn? Method of learning, Assessment of student competence and examination skill กิจกรรมกลุ่มย่อยการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และกิจกรรมการบรรยายและฝึกปฏิบัติ Mind mapping (ค่าเฉลี่ย 4.05±0.26, 3.95±0.21 และ 3.93±0.28 ตามลำดับ) รายละเอียดดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 ความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1 ก่อนขึ้นชั้นปริคตินิก จำแนกตามกิจกรรมจากการติดตามในด้านทักษะการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) โดยนักศึกษาประเมินตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.87 ± 0.26) เมื่อเปรียบเทียบการประเมินตนเองของนักศึกษาในทักษะต่างๆ ในภาพรวมจากการเตรียมความพร้อมด้านการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) หลังจากเข้าชั้นเรียนแล้ว จำนวน 2 ครั้ง พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทักษะที่มีภายหลังการเรียน PBL ครั้งที่สองเพิ่มขึ้นจากทักษะที่ได้รับจากการเตรียมความพร้อม (ค่าเฉลี่ย 4.06 ± 0.20 และ 3.87 ± 0.26) ยกเว้นทักษะด้านการทำความเข้าใจกับศัพท์หรือความหมายต่างๆ ของคำจากปัญหาที่ได้ และทักษะในการสื่อสารกับผู้อื่นไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังรูปที่ 3

รูปที่ 3 ระดับทักษะที่นักศึกษาได้รับหลังจากผ่านการอบรมเตรียมความพร้อมโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL)

สรุป :

โดยภาพรวมนักศึกษา มีความคิดเห็นต่อการเตรียมความพร้อมอยู่ในระดับดีมาก ผลการเตรียมความพร้อมทำให้มีทักษะการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) อยู่ในระดับดีมาก ซึ่งนักศึกษานำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาทักษะการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ในการเรียนชั้นปรีคลินิกได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

1. เขาวดี ราชชัยกุล. การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 3 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2546.
2. ส.วาสนา ประवालพฤกษ์. หลักการประเมินและตัดสินใจ. [<http://www.watpon.com>]. 4 พ.ย. 2547.
3. สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. การวิจัยประเมินผลโครงการฝึกอบรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เลี้ยงเซียง. 2536.
4. สุวิมล ติรกานันท์. การประเมินโครงการ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาฯ. 2543.